

ΕΝΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΙ ΕΝΑ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ

Ένα άγνωστο αεροπορικό δράμα

Μια άγνωστη στους πολλούς ιστορία, που συνέβη στους ουρανούς της Λάρισας στις 6 Απριλίου 1932, (σαν σήμερα) με την σύγκρουση δύο αεροπλάνων και τον θάνατο τριών χειριστών αποκαλύφθηκε πρόσφατα, χάρις σε έρευνα που έκανε, για άλλους λόγους, ο γνωστός Λαρισσιός συγγραφέας Βαγγέλης Κολώνας.

Η αποκάλυψη του ξεχασμένου μνημείου των τριών αεροπόρων στο παλιό νεκροταφείο της Λάρισας, επί της οδού Φαρσάλων οδήγησε χθες το πρωί εκεί αντιπροσωπεία αξιωματικών του Αρχηγείου Τακτικής Αεροπορίας, που τέλεσε τρισάγιο σε μια σεμνή τελετή, ενώπιον λίγων προσώπων, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας.

Τι είχε συμβεί στις 6 Απριλίου 932 στον εναέριο χώρο της Λάρισας; Σύμφωνα με στοιχεία που εδόθησαν εκείνη την ημέρα, έγιναν τα εξής: Αεροσκάφος τύπου Άντο εκτελούσε εκπαιδευτική πτήση - άσκηση με χειριστή τον ανθυποσημηναγό Χρήστο Κων. Πατσιάνη 28 χρόνων και επέβαινε σ' αυτό και ο ανθυποσημηναγός Αθανάσιος Γ. Παναγιωτόπουλος 27 χρόνων.

εκτελούσε χρέη στόχου για το καταδιωκτικό τύ-

που ΜΟΤΗ, το οποίο είχε χειριστή τον ανθυποσημηναγό Παύλο Αλεξ. Δόσιο 28 χρόνων.

Ο χειριστής του καταδιωκτικού εκτελούσε άσκηση φωτοπολυβόλου με στόχο το Άντο, αλλά κάποια στιγμή τα αεροπλάνα συγκρούστηκαν και σκοτώθηκαν και οι τρεις πιλότοι τους.

Ο Αθανάσιος Γ. Παναγιωτόπουλος γεννήθηκε το 1905 στην Υπάτη Φθιώτιδας. Το Σεπτέμβριο του 1925 κατατάχθηκε στο 1ο Πεζικό Σύνταγμα και από εκεί τον επόμενο μήνα μετατέθηκε στη Στρατιωτική Σχολή Αεροπλοΐας για να εκπαιδευτεί ως οδηγός αεροπόρος.

Πήρε το πτυχίο του το Φεβρουάριο του 1927 και ονομάστηκε λοχίας.

Ο Παύλος Γ. Δόσιος γεννήθηκε το 1904, στην Κωνσταντινούπολη.

Το Δεκέμβριο του 1924 κατατάχθηκε στη Στρατιωτική Σχολή Αεροπορίας για να εκπαιδευτεί ως οδηγός αεροπόρος. Πήρε το πτυχίο του τον Ιανουάριο του 1926 και ονομά-

ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝ ΤΡΕΙΣ ΠΙΛΟΤΟΙ ΣΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΔΥΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ο Χρήστος Κων. Πατσιάνης γεννήθηκε το 1904 στην Ξυνιάδα Δομοκού Φθιώτιδος. Το Νοέμβριο του 1925, από το Πεζικό όπου υπηρετούσε μετατέθηκε στη Στρατιωτική Σχολή Αερο-

ποπόρος. Πήρε το πτυχίο του τον Μάρτιο του 1927 και ονομάστηκε λοχίας.

Η έρευνα του συγγραφέα για κάποιο βιβλίο, που πρόκειται

πλοΐας για να εκπαιδευτεί ως οδηγός αε-

να συγγράφει και η ευαισθησία του, όταν ανακάλυψε το ξεχασμένο μνημείο με τα σβησμένα ονόματα στο νεκροταφείο, οδήγησαν στην αποκάλυψη μιας αεροπορικής τραγωδίας σε εποχές που το αεροπορικό όπλο έκανε τα πρώτα δύσκολα βήματά του.

Ε.Ρ.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Τύχη αγαθή μου επιφύλαξε μια μοναδική και συγκινητική εμπειρία. Ετοιμάζοντας ένα φωτογραφικό λεύκωμα με τα γλυπτά του Δημοτικού Νεκροταφείου Λάρισας την προσοχή μου τράβηξε ένα μνήμα που η αρχιτεκτονική του δεν ήταν συνηθισμένη.

Καθαρίζοντας την επιτύμβια στήλη που ήταν σκεπασμένη με λειχήνες αποκαλύπτηκαν τα ονόματα: Π. Δόσιος, Α. Παναγιωτόπουλος Αεροπόροι

Θύματα του καθήκοντος 6-4-1932

Η συγκίνησή μου ήταν μεγάλη γιατί ο ανηψιός μου Κων/νος Αθ. Παλαμιώτης σκοτώθηκε μαζί με τον Σμηναγό Στυλιανό Κελετσέκη στη Ροδινή Αχαΐας κατά την ώρα εκτέλεσης του καθήκοντος όταν το αεροπλάνο Canadair κατέπεσε και συνετρίβη, στις 22-8-93.

Τηλεφώνησα αμέσως στον Αρχηγό του ΑΤΑ κ. Δημήτριο Λυντζεράκο και το θαύμα έγινε. Ο Αρχηγός - ένας πολύ ευαίσθητος και σεμνός

τή έγινε το πρωί της 5ης Απριλίου τρισάγιο στη μνήμη των πεσόντων Ανθ/γών γιατί οι νεκροί αεροπόροι εκείνης της μέρας, ήταν τρεις.

Στο αναλυτικό ρεπορτάζ της εφημερίδας που τα στοιχεία τα έδωσα εγώ - ο κ. Λυντζεράκος δεν ήθελε ο καθόλου δημοσιότητα - θα διαβάσετε τα αναλυτικά βιογραφικά.

Στην τέλεση του τρισάγιου παρών ήταν και ο πατέρας του Ανθ/γού Κων/νου Παλαμιώτη ο κ. Αθανάσιος Παλαμιώτης. Πιστεύω πως η ιστορία των τριών Ανθ/γών η σεμνότητα του αρχηγού του ΑΤΑ Κ. Λυντζεράκου πρέπει να φιλοξενηθεί από τις στήλες της εφημερίδας Ηχώ των Αιθέρων. Προσωπικά το δημοσιοποίησα για τον ανηψιό μου για την Αεροπορία γιατί πιστεύω πως μια χώρα όταν ξεχνά το παρελθόν δεν μπορεί να έχει μέλλον.

Με εκτίμηση
Βαγγέλης Κολώνας
Συγγραφέας